

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نَفْرَقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
وَالْأَنْبِيَاءُ إِخْوَةٌ لِّعَلَاءِ، أُمَّهَاتُهُمْ شَتَّى، وَدِينُهُمْ وَاحِدٌ...

PEYGAMBERLER, İNSANLIĞIN YOLUNU AYDINLATAN REHBERLERDİR

Aziz Müminler!

Okuduğum âyet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “**Biz Allah’a ve bize indirilene; kezâ İbrâhim, İsmâil, İshak, Ya’küb ve torunlarına indirilenlere; yine Mûsâ ve İsâ’ya verilenlere ve bütün peygamberlere rableri tarafından gönderilenlere inandık. Onlar arasında ayırım yapmayız; biz O’na teslim olmuşuzdur’** deyin.”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamberimiz (s.a.s) şöyle buyuruyor: “**Peygamberler, anneleri ayrı, babaları bir kardeşlerdir; dinleri de birdir.**”²

Kardeşlerim!

Yeryüzü, peygamberlerin insanlığa getirdiği ilâhî vahiy kadar tutarlı ve sürekli bir zincire şahit olmamıştır. Her gelen peygamber, bir öncekini tasdik ederek ilâhî daveti insanlara ulaştırmıştır. Peygamberler, ilahi mesajı sadece insanlara ulaştırmakla kalmamış, aynı zamanda en güzel bir şekilde yaşayarak gönderildikleri toplumlara örnek olmuşlardır.

Kardeşlerim!

Bütün peygamberler, aynı ilahi sözün elçileridir. Onlar, Yüce Rabbimizin biz insanlara en büyük lütfü ve ihsanıdır. Onlar, insanları küfrün kara bataklığından bir olan Allah’ın tevhit yoluna, bilgi ve inancın aydınlığına çağıran rahmet elçileridir. Onlar, insanlığın yolunu aydınlatan, insanlığa merhamet ve şefkat, huzur ve barış, dostluk ve kardeşlik, hak ve adalet, ahlak ve fazilet önderliği yapan kutlu elçilerdir. Onlar, ilimle ameli, hayatla ahlakı, hikmetle irfanı, bugünle yarını buluşturan ve barıştıran rehberlerdir. Onlar, doğruyla yanlış, güzelle çirkini, iyiyle kötüyü, faydalıyla zararlıyı, adaletle zulmü, ilimle cehaleti, samimiyetle gösteriş birbirinden ayırt eden hidayet kaynağıdır.

Kardeşlerim!

Peygamberler, kalp gözümüzü açan, doğru yolu gösteren Yüce Rahman’ın rahmet mektebinin muallimleridir. Kültür ve medeniyet adına insanlık onlara çok şey borçludur. Bugün gaflet, dalalet, cehalet, fitne, kin, nefret ve intikam çıkmazında boğulan insanlığın, onlara her zamankinden daha çok ihtiyacı vardır.

Kardeşlerim!

Âdem (a.s) insanlığın atasıdır. Hatada ısrar etmemeyi, tövbe ve istiğfarı ilk ondan öğrendik. Nuh (a.s), insanlığın ikinci atasıdır. Zanaatı, tekniği, tufanlardan kurtulmayı ondan öğrendik. İbrahim (a.s), peygamberlerin atasıdır; akıl devriminin mimarıdır. Ümmet olmayı ondan öğrendik. İsmail (a.s), teslimiyetin simgesidir. Kurtuluş ve teslimiyeti ondan öğrendik. Yakub (a.s), sabrın ve şefkatin timsalidir. Ümidi kaybetmemeyi ondan öğrendik. Yusuf (a.s), cemalin, vefanın ve asaletin adıdır. İstikameti, mücadeleyi, affetmeyi ve başarıyı ondan öğrendik. Musa (a.s), hukukun, cesaretin ve ahdin timsalidir. Hak ve adalet mücadelesini ondan öğrendik. İsa (a.s), sevginin ve rahmetin adresidir. Bağışlamayı ondan öğrendik.

Muhammed Mustafa (s.a.s), ilmin, irfanın, ahlakın, güçlüyken müşfik olmanın, haklıyken özveride bulunmanın, haksızlığa karşı en gür sedanın adıdır. Allah’ın emirlerine tazim göstermeyi, mahlukata şefkatle muamele etmeyi ondan öğrendik. Aklın ve imanın önündeki en büyük engel olan batıl inanç, bilgisizlik ve bağınazlığa karşı yüreğini ortaya koymayı ondan öğrendik. O, nübüvvet zincirinin son halkasıdır, Hâtemü’l-Enbiyadır. Âlemlere rahmettir. Ona iman biz müminlerin başta gelen vazifesidir. Bizler, kelime-i tevhidde, kelime-i şهادette Rabbimize imandan sonra Efendimize imanı zikrederiz. Resule iman olmadan Allah’a iman olmayacağı³, onu herkesten ve her şeyden daha çok sevmedikçe kamil manada iman edemeyeceğimizi⁴ biliriz. Zira Rabbimiz, pek çok ayette Resulü’ne imanı kendine imanla birlikte zikretmiştir. Kendi sevgisini kazanmayı Resulü’ne tabi olmaya bağlamıştır.⁵

Kıymetli Kardeşlerim!

Şunu unutmayalım ki; peygambere iman etmek ve onu her şeyden çok sevmek, onun hayat veren çağrılarını gönülden kabul etmektir; onlara sınıksız sarılmaktır. Peygambere iman, ona ülfet ve muhabbet beslemektir. Peygambere iman, insana, canlıya, kâinata onun bakışıyla bakmaktır. Peygambere iman, onun güzel ahlakıyla ahlaklanmaktır; onun merhameti, hoşgörüsü ve tevazuunu kuşanmaktır. Efendimiz (s.a.s)’e iman, onun getirdiği yüce değerlerle yücelmek, onun saygınlığını zedeleyecek her türlü söz ve davranıştan kaçınmaktır.

Kardeşlerim!

Kâinatın efendisi, hidayet rehberimiz olan Peygamberimiz (s.a.s)’e ve bütün peygamberlere sonsuz salat ve selam olsun! Rabbimiz, Efendimiz (s.a.s)’in ümmeti olma bahtıyarlığından bizleri mahrum bırakmasın! Onun hayat veren örnekliğinden, iki cihan mutluluğuna ulaştıran sırat-ı müstakiminden bir an olsun ayırmasın!

¹ Bakara, 2/136.

² Buhârî, Enbiyâ, 48.

³ İbn Hanbel, VI, 382.

⁴ Buhârî, İman 8; Müslim, İman 69.

⁵ Âl-i İmran 3/31.